

слѣтъ че смы тѣхны, и ще ни отворїтъ вра-
та-та, а кога ны влѣземъ въ град-атъ; ты
пакъ пристажпи къмъ стѣнны-тѣ, тогы-зи сич-
кы-тѣ Блъгаре и Руси въ неразбориѣ ще ти-
чжтъ да забранїтъ стѣнны-тѣ, а азъ ще имъ
падиѣ въ тыл-атъ.

Цимисхіа похвали той-зи съвѣтъ и дръп-
иѣ воискож-тѣ си отъ стѣнны-тѣ. Прѣславскы-
тѣ воискарѣ сложихъ щитовы-тѣ и прилѣг-
иахъ да си починїтъ съ оружї въ ржцѣ. Вече
бѣше притъмнѣло, на врѣх-атъ на градскы-
тѣ стражници показахъ ся огневе, сичкы-атъ
градъ и сичкы-тѣ мѣста на около свѣтихъ.
Тутакъ-си задъ стѣнны-тѣ чухъ ся глѣкы,
вѣкове и задрѣнкахъ саби.

— Наши, наши иджтъ, извѣикахъ Руси-тѣ,
като видѣхъ че грѣцкы-тѣ войски погибахъ
конницож-тѣ.

— Отваряйте врата-та доклѣ не сѫ ны на-
лѣгнѣли Грѣци.

Врата-та ся отворихъ и комитопулъ съ си-
чкож-тѣ си дружинѣ влѣзе въ град-аѣ. Слѣдъ
него грѣцкы-тѣ войски пристажпахъ пакъ до
стѣнны-тѣ со стѣбы, нададохъ вѣкъ, крѣськъ
и задрѣнкахъ въ щитовы.